

Ved årsskiftet

Taler

Gulbrand Lunde

Dato

1 januar 1942

Sted

Norsk Rikskringkasting

Omstendigheter

Nyttårstale

- 1 Nordmenn heime og ute.

Vi står ved inngangen til et nytt år, og det høver da å kaste et blikk tilbake på året som gikk og samtidig se framover mot de oppgaver som krever sin løsning.

5

Året som gikk har vært et år rik på hendinger, ja, vi kan vel si at året 1941 har vært avgjørende for Norges framtid og derfor betegner et vendepunkt i vårt folks historie. Den gamle demokratiske partipolitikken, som var ansvarlig for at Norge ble et erobret land, var brutt fullstendig sammen, men gjennom Nasjonal Samlings arbeid i dette året er Norges frihet og sjølstende sikret innenfor rammen av en nyordning i Europa. Det statsbærende partiet er ikke bare vokst sterkt, men det er også utbygd med alle sine sideorganisasjoner til et politisk kampapparat som der aldri har vært maken til i Norge. Hirden er bevegelsens kjerne. Den er vokst fram til å bli en slagkraftig organisasjon som er både respektert og fryktet. Den store hirdmønstring i Oslo 2.november var et sterkt vitnemål om hirdens styrke og offervilje. Aldri har Norges hovedstad opplevd en slik mønstring av idealistiske og kampberedte politiske soldater.

15

- Partiet har også fått stadig større makt over forvaltningen og alle grener av samfunnslivet. Særlig viktig er den nye kommunalordning som er gitt av Innenriksdepartementet. Dermed ble det nordiske fører- og ansvarsprinsipp gjennomført i alle landets kommuner. De fleste viktige organisasjoner, og vi kan her særlig peke på den faglige landsorganisasjon, er kommet under Nasjonal Samlings ledelse. Over halvparten av den norske presse arbeider positivt for Nasjonal Samling.

25

På alle felter griper nyordningen om seg, og de tidligere motstandere av

30 Nasjonal Samling har for størstedelen allerede innsett at de ikke har noen som helst sjanse i den maktkamp som foregår i Norge i dag.

Vår Fører delte det norske folket i 4 grupper, nemlig først de som tilhører Nasjonal Samling, og som dermed arbeider aktivt for Norges framtid. I den neste store gruppen har vi alle dem som sympatiserer med bevegelsen og som
35 også støtter vårt arbeid, uten ennå å være blitt medlemmer av partiet. Så har vi den største gruppen, nemlig de nøytrale som lojalt følger det nye styre, og til slutt den lille gruppen av egentlige motstandere. Disse våre fiender er i virkeligheten bare noen mindre klikker som ved moralsk og økonomisk terror søker å innvirke på store deler av det norske folket. Disse fiender vil uvegerlig bli
40 slått ned og deres motstand brutt. De tror kanskje ennå at deres linje skal seire, men dette forutsetter en engelsk-amerikansk og bolsjevikisk seier. For det første er en slik seier ytterst usannsynlig, og for det annet forutsetter dette krigshandlinger i Norge som vil føre til fullstendig ødeleggelse av landet og store deler av folket. Dette får vi til stadighet beviser for ved de britiske strandhugg og
45 senkninger av sivile norske fartøyer langs den norske kyst.

Det skulle være lett for enhver å tenke seg hvordan det ville se ut her i landet dersom disse strandhugg skulle bli utvidet med det mål for øye å fordrive de tyske besettestropper her i landet. Folk som virkelig for alvor ønsker og
50 arbeider for en slik politikk, som vil føre til at den norske befolkning sulter i hjel, og landet blir en rykende ruinhop, kan ikke kalles annet enn landsforrædere.

Den eneste linje som fører fram er den som sikrer folket nytt liv og landet ny frihet. Denne vei er Nasjonal Samlings vei, og det norske folket gjør vel i å holde
55 seg til realitetene og ikke la seg lede av følelsesbetonte oppfatninger.

Disse realiteter er at Norges skjebne uløselig er knyttet til Tyskland og det europeiske kontinent. Tysklands seier er Europas seier og dermed også Norges seier. Det er bare ved å øke varebyttet med Tyskland og de andre land på det
60 europeiske kontinent at vi kan berge vårt folk gjennom de vanskeligheter som krigen fører med seg. Det er da også i året som gikk sluttet flere nye handelsavtaler med land i Europa, som sikrer våre forsyninger. Vi er således allerede midt inne i samarbeidet med Tyskland og det øvrige Europa.

65 Ser vi så på forholdet til England, så er det norske folket i dag faktisk, om ikke juridisk, i krig med dette land. England og dets forbundne, Amerika og

bolsjevikene, setter alle sine krefter inn på å forhindre tilførselen av varer til Norge. Tyskland står derfor i denne kampen på det norske folks side. At folket
70 også selv føler det slik går klart fram av det enkle faktum at en søker til beskyttelsesrommene hver gang britiske eller bolsjevikiske fly nærmer seg, mens en føler seg beroliget når en ser at en har tyske fly over hodet.

Nasjonal Samling har helt ut tatt konsekvensen av dette forhold, og flere tusen
75 unge menn i Regiment Nordland og i Den norske Legion kjemper i dag sammen med våre tyske kamerater eller forbereder seg til kampen. Disse unge menn gir oss ved sin innsats en garanti for Norges framtid.

Alle de store begivenheter i året som gikk, og særlig partiets vekst og utbygning,
80 vil som jeg sa, bli avgjørende for Norges framtid, fordi frihet og sjølstende er sikret. Det er et tidsspørsmål, når dette kan bli gjennomført under Vidkun Quislings ledelse. Tidspunktet avhenger nok til en viss grad av de utenrikspolitiske forhold og krigens gang, men i første rekke av den framgang som de nye tanker har i det norske folket. For så snart som råd er å nå det store
85 mål: et nytt, et fritt og sjølstendig Norge, må vi derfor i det året som kommer sette alle krefter inn på å få det norske folket til å forstå sin tid og de nye tanker i tiden.

Og denne oppgaven skulle være lett, for den nye politikken bygger her som i
90 andre land ikke på noe som er ukjent og fremmed for folket. Den bygger på det nasjonale, på det norske. Ja, det norske har vi jo alltid bygd på sier du, og også en del av motstanderne av nyordningen mener nok, at også de bygger på det norske. Ja, de tror kanskje at de er særlig norske, men en blir ikke nasjonal ved å sy et norsk flagg på jakken. En må heller ikke gjøre den feilen å tro at en bestemt
95 politisk retning er identisk med det nasjonale. Liberalisme, demokrati og partipolitikk har like lite med norsk egenart å gjøre som bolsjevisme og rødt diktatur. Det er heller ikke nasjonalt å støtte Englands politikk og krigsmål, når disse mål for det første bare kan nåes gjennom vår ødeleggelse, og for det annet, når enhver nordmann som har lest sin historie vet, at et sterkt og mektig
100 England alltid har holdt Norge nede.

Virkelig nasjonalkjensle er ikke det samme som en overfladisk fedrelandskjensle: "Ein skil millom nasjonalkjensle som er utan landegrense," skriver professor Gjelsvik, "og fedrelandskjærleik, som hev ein slik grense. - Av desse tvo kjenslune
105 er nasjonalkjensla den mest elementære eller grunnleggjande."

Det norske folket trenger å fornye denne nasjonalkjenslen, som Quisling har sagt: "Den norske folkeånd må reises og renses." Vi må helt tilbake til det livgivende nasjonale grunnlaget i folket, det samme grunnlaget som det stornorske riket bygde på, for vi har kommet sørgelig langt bort fra de norrøne idealer og den norrøne kultur. Den lange dansketiden, svensk og engelsk formynderskap, jødisk tankegang og kulturbolsjevisme har etter hvert skjøvet det norske så langt i bakgrunnen, at det mange steder er blitt heimløst her i landet. En ser ned på og gjør narr av det som er norsk og nasjonalt. Det er denne husmannsånden vi må få bort i folket. For det norske er ikke usselt og dårlig. Det er tvert om det særpregede norske som er det opprinnelige germanske, og som i virkeligheten lever ennå i det skjulte i størsteparten av folket, særlig i de norske bondeætter.

Det er dette germanske norske blod vi må bygge på. Vår kultur i alle dens former må finne tilbake til det opprinnelige norske, må igjen få fotfeste i den norske folkesjel. Det norske folket må forstå at den liberalistiske kapitalismen ikke høver for norske bønder. Vårt mål er at den frie norske bondestand sitter trygt på sine gårder, fridd for kapitalismens kvelertak. Vi vil ha frie norske arbeidere, som hver i sitt yrke gjør en innsats for Norge, for land og folk, arbeidere som blir verdsatt etter hva de yter, som ikke er en handelsvare, men en levende del av det norske folket, arbeidere som har fått sin fedrelandskjærlighet og nasjonalkjensle tilbake.

Makter vi å reise folket vårt etter denne nasjonale linje og gi den nye tids sosiale tanker et norsk innhold i pakt med det beste i folket, da går Norge en stor og lykkelig fremtid i møte, og da vil det skje som Quisling sa i sin tale den 12.mars 1941, at:

"Hva Norge var, det vil det engang bli, på tross av alle vanskeligheter. Norge vil vokse seg inn i et stort politisk forbund og være med å skape det åndelige og materielle grunnlag for en ny sivilisasjon. Norge skal ikke bare bli fritt: Det skal bli stort!"

Kilde

Gulbrand Lunde - Kampen for Norge II (Kommisjon hos Gunnar Stenersens forlag, Oslo, 1942)

Emner

Krig, Nazisme, Nyttårstale

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/ved-arsskiftet>

150

155

160

165

170

175

180